

nih kobilic, predno jim še perotnice vzrastejo. Posebno pa pridno zalezuje in žre pri nas gole polže. Teh je namreč po travnikih, kamor škvorcei najrajši zahajajo, največ. Po dolgih in vlažnotoplilih jesenih se pa tudi po njivah in vrtilih prekomerno zarejajo tako, da se ljudje spominjajo, da je zavoljo požrešnih polžev bilo treba po dvakrat jesensko setev posejati.

Škvorec ima več dobrih lastnosti, med katerimi je tudi ta, da se človeka nič kaj preveč ne boji. Ta zaupljivost do ljudi je posebno vtemeljena na njegovi modrosti, po kateri ta ptica prav kmalo spozna, kdo mu kaj hudega hoče in kdo ne. Iz tega je tudi jasno, zakaj se tako lahko v lesene škatle privabiti, da, in v njih valj.

Po takih valivnicah se jih na jednom drevesu po več parov naseli in v človeški bližnjavi valj. Nobena druga ptica se ne da tako lahko in v tolikem številu v prid poljedelstva in sadjereje rediti, kakor ravno škvorec

Kako spoznati ali bode meso in mast pri pitani živini dobro ali ne.

Ali bode meso dobro in mast po klanji bela, to se spozna pod jezikom dotične živali. Ako je jezična vez na spodnji čeljusti žolta, bode tudi meso in mast žolta, če pa je ta vez bela, bode tudi meso in mast po klanji več ali manj bela; po tem takem več ali manj temna ali svetla.

Ta poizvedba je sicer nekoliko težavna in mudna, vendar pa za take mesarje, ki se v polletnem času z napol pitano ali še slabejšo žizino zadovoljujejo, vendar hasnovita. Če je žizina popolnoma opitana, tako sme prvi mast nekoliko žolteti in dobro blago se kmalo samo ob sebi spozna. Pri slabšem blagu pa bela barva masti kupca bolj vabi. Mesar, ki tedaj le bolj poredko sem ter tje kako na pol opitano kravo zakolje, naj se toraj pri nakupovanju prepriča na povedani način, da ne bode škode trpel.

Pomoček zoper drisko pri teletih. Vzame se 50 gramov encijana, ravno toliko pelina in hrastove skorje, ki se mora pa poprej drobno v prah stolči. Vse to se med seboj pomeša in na suhem v steklenici za porabo hranuje.

Kedar se potrebuje, se vzame polna žlica te zmesi in se z ravno toliko rženimi otrobi pomeša na mlačni vodi v testo zamesi in iz tega testa kroglice naredi, katerih se po dve ali tri na dan bolnemu živinčetu daje. Po vrhu se še lahko da vode ali mleka piti.

Sejmi. 16. maja sv. Ilj v Slov. goricah, Pilštanj, Bizeljsko, 29. maja Arvež, sv. Lenart v Slov. gor., Ptujška gora, Cmerek, Rogatec, Studenice, 20. maja sv. Jurij v Slov. goricah, 21. maja Brašlovce, Konjice, sv. Lovrenc v Slov.

gor., 23. maja Loka, Ulimje, 24. maja Ptujška gora.

Dopisi.

Iz Slov. Bistrice. (Poberki od zadnjega zborovanja.) Slovence celega okraja močno veseli, da je Slov. društvo tako krepko in odločno postopalo ter ošabnemu nemurstvu do glave segnoli in grebene porezalo. Ves okraj je peščica kričavev strahovala. Sedaj pa ležijo ob tleh tako pobiti in osramoteni, da je kaj. Toda največ sramote nakopali so si sami s svojo neumnostjo in surovostjo. Bili bi Slovence pri miru pustili, modrijani bi ostali. Sedaj pa se jim povsod smeji. V dokaz nekaj poberkov. Dolgi M..... prireži se zvečer k Slovincem, začne gorjačo vihteti baje rekoč: „ber bill mi aussi schmeissen“. No, tajnik pozove žandarje in ti pokažejo M..... pravo pot. Vse se je smejalo, ko je srboriti petelinko dalje gugal in gugal. Poličanski Bauman pripelja se v mesto na mesarskem vozičku imajočem na vsakem voglu po eno puntarsko „frankfurterco“. Žandar pristopi in ukaže skriti jih. Kako je Bauman napelo! Najraje bi bil iz kože skočil. Toda žandar ponovi svoje povelje in, ko se Bauman le zvija, strga mu črnorudeče-žolttega malika in vrže na vozič. Bauman se je skoro same žalosti razjokal, zvečer pa silno jezen z vozičkom brez nataknenih „frankfurter“ domu brusil. Iz gornje Bistrice bili so najeti na pijačo in ravsanje, ter so se pijače dobro navžili. Ko bi bili pa imeli po želji nemčurjev plačnikov razsajat iti ter Slovence napadati, so rekli: No, hvala Bogu, zdaj smo se ga lepo tukaj zastonj navžili, zdaj pa poudemo tje k Adelstein-u tam se pa bomo s Slovinci lepo „unterholtali“, taki osli pa ne bomo nikoli več, kakor so bili naši tovarši svoje dni v novi Vesi, ko jih je potem 15 v ječi sedelo. Ker so se dali od nemčurjev liberalnih s šnopom in pivom podšuntati, da so šli Slovenci Slovencev tepst. Prišli so k Adelsteinu, ter ondi lepo pošteno pevali. Fantje, možje, delalci, tako je pametno. Nek P. vincar, ki so ga tudi prisilili na pijačo, djal je, ko je dosta imel: „No, nisem še vedel, da so naši bistr. gospodje taki bedaki, zdaj pa vem, toliko se dajo koštati, pa za tako reč!“ — Pri prijatelji P. Limavšku sedita 2 Pohorska župnika, eden nekdanji Bistriški kaplan. Ni bilo dolgo, privleče neka gladovna žaba muzikaše v lojpo ter da zagosti kake petkrat „das dajče Lied“ med grozovitim drenjem pijane cestne sodrge kot podoknico nekdanjemu svojemu katehetu, kteri ga je bil moral svoje dni zaradi nepovedljivega grdega obnašanja po krajnem šolskem odboru kaznovati dati. S pestmi in gorjačo žugalo se je in grdo preklinjalo njima v lice pri dverih.

Naposled izdere velik vrč pive natakariči iz rok ter ga župniku pod noge razlije. — Čaj, čaj, rad ga boš še od blatnih tal polizat prišel! Govorili smo z dragonarji konjekarji, kateri so nevoljni djali: taka lepa nedelja, in zavoljo teh „ferd.... nemškutarjev“ moramo celi dan doma biti — naj le začnejo, — jih bomo že škropili. — Take ljudi so si bistr. nemčurji najeli, ter jih vpijanili, da so kot pijane muhe po ulicah cepali, ter jih najeli, naj bi pri zboru „red delali“. Vsakemu poštenjaku, kterekele že stranke, mora se taka gnjusiti. Nek gospod od sodnije je rekel „Wie kann man sich doch so hoch blamiren und solchen Pöbel zu Ordern haranguiren?“ Slovansko ljudstvo odpri na stežaj svoje oči in svojo pamet. Glej, taki ljudje hočejo biti tvoji gospodje in zapovedniki, ti pa naj bi bil njim rob in sužen. Ne udajmo se, moči in glavo že imamo, nas je kot listja in trave. Pristavil je torej prav priložno nek meščan: „Za tako obnašanje pač zaslužijo dotični naši meščani, da se odlikujejo s častnimi svetinjami, ktere jim naj naš bistriški lončar navrta“.

Od sv. Jurija na juž. železnici. (Šulvereinski glavači). Glave jim še manjka potem pa bo „Ortsgrupa nemškega šulvereina“ tukaj osnovana. Dela na to naš štacionšef Franz, sin mariborskega štacionšefa, zagrizen neprijatelj vsega slovenskega, ker slovensko govoriti ne zna, naučiti pa se neče. Odkar je ta človek tu, ni več miru, ni več tiste ljubezni med tržani, ktera je poprej vladala. Ta štacionšef je hoteč tukaj z velikim zvonom zviniti, kar pa ni moglo biti, začel je št. Jurčane nadlegovati, ali prav za prav št. Jurčani so ga celo na miru pustili, kakor nekaj druga na cesti. To ga razsrdi, da je začel v celjsko vahtereo pisariti. Žandel Schescherko, kramar, štacionšefova desna roka, tudi zagrizen sovražnik vsega slovenskega, samo slov. denar rad jemlje od slov. kmetov, se vozari v Celje in poštene št. Jurske tržane v vahterei daje zdela-vati, sam pa ni zmožen nemškega stavka brez pogrška zapisati. Sodelavec je tudi ponkovski penzionirani stotnik Auffart, ki si veliko prizadeva v št. Jurji nemški šulverein ustanoviti; zdaj pa so z osnovanjem te grupe že tako daleč, da jim še le „obmana“ manjka. Začeli so agitirati, Sedlar Sirec je pri takem nabi-ranji veliko bolj pripraven, kakor pri svojem rokodelstvu. Pa vse to zvijačno agitiranje ima le malo uspeha. Udov iščejo le bolj med kmeti, dobili so dva kočlarja, vinskega brata Ulčerja, mežnarja na Botričnici, potem kočlarja Krofliča, tri Regule, očeta in dva sina, eden je namreč bil „inspektor“ pri neki zavarovalnici. Potem so dobili že več gospej, kakor Kaulihovo, Šesherkotovo, štacionšefovo, kakor tudi Jakoba Wellarja (piše se pa Velaj) poprej pohleven

žnidarček, zdaj oštir; poštenim tržanom se ne upajo povedati. Franz je n. pr. poštenega kmeta Sivkata iz Grobelnega na vse kriplje prigovarjal, da naj on prevzame predsedništvo v tej „ortsgruppe“. Rekel je tihotapni mož Sivketu, naj mu vsaj ime dá za obmana, vse drugo bodo že drugi delali. Pošteni Sivka se ni dal zapeljati in je nemirneža s svojim značajnim obnašanjem dobro izplačal. Zakaj pa teh prebrisanih gospodov nobeden sam noče biti „obman“? Boj se škode, zgube ali še kaj družega? Kmetje bodite previdni in ne dajte se slepiti od takih rogoviležev.

Od sv. Ilja v Slov. goricah. Dne 25. marca je tukaj umrl 104 let stari viničar Mih. Felzer. Rojen je bil l. 1780. L. 1807. postal je vojak. Vojskoval se je zoper Napoleona I., bil od njega vjet in odveden v daljni Pariz. Obhodil je mnogo tujih dežel in videl mnogo mest na Laškem, Francoskem in Ruskem. Za njegovo hrabro vojskovanje dobil je zlati križec, kterege je pa neki že davno prodal. L. 1881 obhajal je svojo zlato poroko. Lansko leto, ob času prihoda presvitlega cesarja izposodili so si ga „Straški purgarji“ (Slovenca!) kder je bil cesarju predstavljen, in tudi prejel lep dar v denarjih, ktere je ubogi starček v dnevih bolezní zelo potreboval. To je menda zadnji mož, ki se je mogel ponašati s tako visoko starostjo sedajne dni. Naj počiva v miru!

Iz Maribora. Deželnemu poslancu gosp. Fluherju pri sv. Petru je vrla supruga umrla. Lepi pogreb bil je 4. t. m. in torej g. Fluher ni mogel udeležiti se zborovanja v Slov. Bistrici. Tukajšnji trgovec Alojz Felber je naglo zbolel, si z britvo baje žile prerezal in umrl. — Štajersko perutninorejsko društvo napravi dne 22.—25. t. m. razstavo razne perutnine. — Mestna hranilnica namerava ustanoviti zastavnico, nemški „Versatzamt“. — Vinorejska šola dobiva iz Dunaja telegrame o vremenu po Evropi, iz katerih se precej zanesljivo more sklepati, kakšno vreme nastopi v kratkem pri nas. Telegrame daje na javni ogled v prodalničnih oknih pri g. Martinci in Ogrizku. — Lembaški kmetje so uže zapazili, da popolno nemško poučevanje v Pekrih deci škoduje, ker se ničesar ne naučijo, ne nemški ne slovenski. Pravijo pa „naši otroci v Lembaški šoli so veliko bolj bistri in poučeni.“ To je res pomislika vredno ne samo gledé na Pekersko šolo. Kako sedaj nemščino deci v glavi zabijajo, to je popolnem nespametno in brez uspeha: otroci se ne naučijo ničesar prav. Treba je torej poudarjati: slovenski deci se naj vsi predmeti v umljivej slovenščini razlagajo, nemški jezik pa naj posebič vsaki teden nekaj ur učijo tako, da se bode razlagalo slovenski, kaj nemške besede pomenijo. Drugači je škoda za učitelja in deca.

— V Bohovi in spodnjih Hočah imajo konji srap in vozger.

Iz spodnje Savinjske doline. Veseli nas zvedeti, da si naši poslanci prizadevajo kmetom pomagati, kder le morejo. Hvala jim. Od mestnih liberalcev itak nimamo nič prida pričakovati. Tako zopet slišimo, da so le naši poslanci glasovali za predlog ministra za poljedelstvo, naj se za zboljšavanje gruntov n. pr. izsušenje močvirjev itd. dovoli $\frac{1}{2}$ milijona; mestni liberalci (n. pr. celjski Foregger, mariborski Schmiderer) pa proti. Tudi našim poslancem gre hvala, da so ruske meje zaprli ter našej živini do boljše cene pomogli. Jaz sem 3letno telico, ki ni hotela breja biti, prodal za 180 fl. in 4letnega bika za 205 fl. Nobena teh živali ni bila spitana, ampak izvrstnega plemena. S hmeljem si skušamo tudi pomagati. Vendar cena bi naj boljša bila. Lani smo se nekateri hudo vrezali. S prva nismo došlim kupcem hoteli prodati, pozneje pa kupcev ni bilo, ko so sejem v Žavci odprli. Zato smo morali hmelj pod ceno prodati ali ga še sedaj sušimo. Žita in travniki prav izvrstno kažejo. V narodnem oziru bo pa treba malo naše ljudi spodbuditi. Drugače bodo preveč plesali, kakor jim celjski nemčurji godejo. Posebno v Levci in Drešji vasi je nekaj nevednih nemškutarjev, ki pri vsaki priliki v svojo slovensko skledo plunejo. Sram jih bodi. Kaj pa, ko bi Slovensko društvo kedaj v Žavci zborovalo? Hočem Vam večkrat kaj pisati. (Prosimo. Uredništvo.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolfovo potovanje imelo je baje saj ta uspeh, da je sultan dovolil železnico Solunsko brž zvezati s srbsko. Tako se našej trgovini pot odpre do Egejskega morja. — V državnem zboru doglasi so novo postavbo, da v rudnikih ob nedeljah ne smejo delati in ženske še le 5 let v podzemeljske jame na delo goniti. Sedaj pride 6. poglavje obrtne postave na vrsto, ki bode neusmiljenosti fabrikantov do delavcev saj nekoliko branila; nemški liberalci, ki za denar gorijo, se bodo močno upirali. Sicer pa med njimi slabo obnašanje zavladuje: bismarkijanec Schönerer ja opsoval liberalca Wagnerja, za kar mu je ta baje na ulici žgečo klofuto okoli ušes pelisknil. Liberalce Reschauer je poslanstvo prav sramotno položil, ker je za Deutsche Zeitung po 7000 goldinarjev jemal in liberalce Kopp je ušel iz zbornice, ker se judu Rothschildu neče zameriti. Vse to tare liberalce. — Cesar so prenarodbo volilnega reda za Štajersko potrdili in v Ptuj in v Celji se nemčurji uže bojijo, da nebi propali, ker pridejo petakarji

tudi volit, to pa še povsod doma. Ne bode toraj treba Središčanom itd. v Ptuj, Žavčanom itd. v Celje iti volit. — Čehom je umrl slavn skladatelj Smetana. — Kranjski poslanec domoljubni vitez Schneid je Narodnemu domu v Novem mestu daroval 2000 fl. Slava in hvala mu! — Ogerskih Srbov je 3000 zborovalo v Versaci, naenkrat spusti nek Palfy med nje husarje, ki jih razženejo in 5 pobijejo. To je začetek vogerskim volitvam. Tudi v Medjimurji začela je volilna praska. Vladin kandidat je profesor Hoffman in obeta Čakovčanom novo poslopje za učiteljske, zmerne opozicije kandidat pa je subotički župnik Molnar, ki hoče sam k volilcem priti in z njimi zimeniti se v „materinskem jeziku“. Kdo vé, če se ne stepejo.

Vnanje države. Francozi so s Kitajci mir sklenoli; vojne odškodnine ne dobijo nobene pač pa 20 milijonov ljudi v Tonkinu in Anamskem ter prosto trženje v do sedaj Evropcem zaprte pokrajine kitajske. — Bismark je vodjo katoličanov Windhorsta toliko dobil na svojo stran, da mu je ta pomagal postavbo zoper socialiste podaljšati. Bismark je pri tej priliki izjavil, da se bode zoper liberalce vojskoval, dokler bo živ, kajti ravno liberalci so zakrivil, da od kapitalistov izmikani delavci vedno mislijo na revolucijo. V Lipskem pa sodijo poljskega pisatelja in domoljuba Kraševskega. Dolžijo ga, da je vojaške tajnosti prajzovske za denarje ovajal Francozom, Rusom in Avstriji. — Rusi nameravajo velikansko železnico od Urala po celem Sibiriji do Nikolajevska ob Tihem ocejanu zgraditi. Turkestan so razdelili v dve pokrajini, prvej je glavno mesto Taškent, drugej Marghelan blizu Kašgarja, ki je tako lep, da pravijo, tam je nekaj bil paradiž. — Hartum še ni v oblasti Mahdijeve toda mesto Dondalo je njegovo. Angleži nameravajo sedaj v Hartum poslati pomoči, ki pa utegne prepozno priti. — Bolgari zahtevajo zopet zedinjenje z Rumelijo, kder je sedaj bolgar Kreštović višji guverner ali namestnik sultanov.

Za poduk in kratek čas.

Štajerski deželni zbor pa Slovenci.

III. Svobodno trganje in razprodavanje gruntov je veliko lepih posestev, krasnih domov uničilo in število nemaničev pomnožilo. Nemškim liberalcem v deželnem zboru to ni delalo nič belih las. Oni so šli svojo pot naprej ter so l. 1868 občinam pobrali zadnjo pravico zastran ženitovanja. Poprej so občine saj nekoliko mogle braniti, da se niso nemaniči ženili na škodo posestnikov. Toda l. 1868 je deželni zbor štajerski to pravico zatrl in tako zvani „politische Ehekonse“ ali občin-